ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ

Ἡ εἴσοδος τῆς ΕΠΕΚ εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου, ἰσχυροποιεῖ τοῦτον καὶ τὸν ἀποκαθιστᾶ εἰς τὰς διαστάσεις τῆς ἑνώσεως, ἡ ὁποία εἶχε δώσει, κατὰ τὸ 1952, τὴν μάχην πρὸς τὸν νεόκοπον καὶ στίλβοντα τότε Συναγερμόν. Ταυτοχρόνως δὲ ἀποκατέστησε τὴν ΕΠΕΚ (ἡ ὁποία εἶναι: Ἐθνικὴ Προοδευτικὴ Ἕνωσις Κ έ ν τ ρ ο υ) εἰς τὴν πραγματικήν της πολιτικὴν θέσιν, ὅπως τὴν εἶχε καθορίσει καὶ ὁ ἱδρυτής της ἀείμνηστος δημοκράτης ἀρχηγὸς Πλαστήρας. Εἶναι δὲ ἡ πρᾶξις τῆς ΕΠΕΚ μία ὑπηρεσία εἰς τὴν ἀποσαφήνισιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ

Ἡ ἀπειλὴ τῆς ἀποχῆς εἶχε διατυπωθῆ διὰ τὸν ἐπηρεασμὸν τοῦ "Ανακτος εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῶν ἐκλογῶν εἰς ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν. Ἀφοῦ, ἤδη, αἱ ἐκλογαὶ καθορίσθη νὰ διεξαχθοῦν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν Καραμανλῆ, ἡ κήρυξις ἀποχῆς μόνον διὰ τὸ θέμα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος θὰ ἦτο μέτρον ὄψιμον, ἀφοῦ ὅταν ὁ νόμος συνεζητεῖτο εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἔφθασαν τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τότε ποὺ ἦτο καιρός, εἰς διατύπωσιν τοιαύτης ἀπειλῆς. Συνεπῶς, τώρα δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος ἀποχῆς. Πρέπει νὰ δοθῇ ἡ μάχη καὶ νὰ δοθῇ μὲ πίστιν καὶ ἀποφασιστικότητα, διότι τὰ περὶ ἀποχῆς δημιουργοῦν ἀτμόσφαιραν ἠττοπαθείας ἀπαράδεκτον.

ΧΤΥΠΟΚΑΡΔΙΑ

Οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΡΕ ἔχουν τὰς ἡμέρας αὐ.ὰς χτυποκάρδια, διότι καταρτίζονται οἱ συνδυασμοὶ καὶ πρόκειται πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ κοποῦν, ἕνεκα οἱ νέοι ἄνδρες... Καὶ φοβοῦνται ὅτι θὰ μάθουν πολὺ ἀργὰ τὴν... περιτομήν των, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀντιδράσουν κατὰ παιένα τρόπον. Ξέρουν δὲ ποία θὰ εἶναι ἡ παρηγοριά των: "Οτι, ἔτσι, θ' ἀποφύγουν τὰ χτυποκάρδια τῆς 19ης Φεβρουαρίου...

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Τὸ ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν ἀνήγγειλεν ὅτι ἐπετεύχθη ἡ κατασκευὴ μιᾶς γραφομηχανῆς, μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατὴ ἡ γραφὴ εἰς 50 διαφόρους γλώσσας, ἀκόμη καὶ εἰς ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦν τελείως τὰς γλώσσας αὐτάς. Δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ ἐφευρεθοῦν καὶ τὰ ματογιάλια, ποὺ ἐπιτρέπουν νὰ διαβάζουν εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τελείως... ἀνάγνωσιν!

ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ

Ἐδημοσιεύθη τὸ κάτωθι κοινωνικόν:

Ὁ κ. Ἀντώνιος Ρεφενὲς δὲν ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

Προφανῶς, διότι εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἑορτῆς δὲν θὰ ἴσχυεν ὁ... ρεφενές!

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥΣ

Τὸ «Νταίηλυ Σκέτς» τοῦ Λονδίνου διερμηνεύει τὸ μέγα παράπονον τῶν Ἄγγλων στρατιωτῶν τῆς Κύπρου: ἀδυνατοῦν νὰ συνάψουν γνωριμίας μὲ νεάνιδας, διότι αὗται τοὺς ἀποφεύγουν. Φυσικὸν εἶναι αὐτό, ἀφοῦ αἱ Ἑλληνίδες, τουλάχιστον, ἔχουν ἀπὸ τοῦδε τὸ δικαίωμα τῆς... αὐτοδιαθέσεως. Ἂς στραφοῦν, λοιπόν, οἱ γενναῖοι Κομμάντος εἰς τὰς Ὀθωμανίδας ἢ καὶ εἰς τοὺς Ὀθωμανούς, διὰ νὰ ἔχουν εὐχάριστες συντροφιές...

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΕΙΣ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὅλοι ὅσοι ἐφοιτησαν εἰς τὸ σχολεῖον πρὸ εἰκοσαετίας ἐνθυμοῦνται τὰ βροντερὰ παραγγέλματα τοῦ καθηγητοῦ τῆς γυμναστικῆς ποὺ ἀντηχοῦσαν εἰς ὅλον τὸ γυμνάσιον καὶ τὴν τρομερὴν ντροπὴν τῶν παιδιῶν τὰ ὁποῖα δὲν κατώρθωναν νὰ συγχρονίσουν τὰς κινήσεις των μετὰ τῶν ἄλλων.

Σήμερα ὅλα εἶναι διαφορετικά· ἡ γυμναστικὴ ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀναπτύσσῃ εἰς τὸ παιδὶ ὡρισμένας ἱκανότητας τὰς ὁποίας θὰ μπορέσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς ὠργανωμένα παιχνίδια καὶ εἰς τὸν ἀθλητισμόν, καθὼς καὶ νὰ τὸ ἐνθαρρύνῃ νὰ ἐκδηλώνεται ἐλεύθερα.

Τὰ περισσότερα σχολεῖα τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλλίας, τόσον τὰ δημοτικὰ ὅσον καὶ τὰ γυμνάσια ἔχουν ἕνα μάθημα γυμναστικῆς καὶ ἀθλητικῶν ἀγωνισμάτων τὴν ἡμέραν. Κάθε σχολεῖο καταστρώνει τὸ δικό του πρόγραμμα, ἄλλα συνήθως τρία μαθήματα τὴν ἑβδομάδα ἀφιερώνονται εἰς τὴν γυμναστικὴν καὶ τὸν χορὸν ἢ τὴν ρυθμικὴν καὶ δύο εἰς τὰ ἀγωνίσματα ἢ τὰ ἀθλήματα.

Εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τὰ ἀγόρια ἀρχίζουν νὰ παίζουν ποδόσφαιρο καὶ κρίκετ καὶ τὰ κορίτσια βάλλεϋ. Εἰς τὰ γυμνάσια τὰ ἀγωνίσματα γίνονται πολὺ σοβαρώτερα καὶ ἐνθαρρύνεται ὁ ἀθλητισμὸς ὑψηλοῦ ἐπιπέδου.

Γενικῶς δὲ δίδεται μεγαλυτέρα σημασία εἰς τὰ ἀγωνίσματα καὶ ἐκπαιδεύεται διαρκῶς καὶ μεγαλύτερος ἀριθμὸς μαθητῶν ποὺ μετέχουν εἰς τὰ πρωταθλήματα τὰ ὁρ-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΗΜΕΡΑΝ»

Τὸ Γραφεῖον ΟΤΕ Αἰτωλικοῦ

Ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ΟΤΕ ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπὶ δημοσιεύματος καταχωρηθέντος εἰς τὸ φύλλον τῆς 25)12)55 τῆς ὑμετέρας Ἐφημερίδος ἐν σχέσει μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ Τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου Αἰτωλικοῦ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Ὑπηρεσίας, προβλέπεται ἡ παράτασις τῶν ὡρῶν λειτουργίας τοῦ ἐν λόγῳ Κέντρου καὶ ὅτι αὕτη θέλει πραγματοποιηθῆ προσεχῶς καὶ αὐθῶς ὡ; κατοστῆ δυνατὴ ἡ ἐνίσχυσις τούτου διὰ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς τοῦτο ἑνὸς εἰσέτι ὑπαλλήλου.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
ΗΛ. ΖΩΤΟΣ

Ἡ κυκλοφορία ὀχημάτων εἰς τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος

Κύριε Διευθυντά,

Κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ὅτε τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος, ἀπὸ πλατείας Γεωργίου Α' («κάτοστημα Πανταζῆ») μέχρι γωνίας Ἁγίου Νικολάου εἶναι πλῆρες περιπατοῦντων πάσης ἡλικίας, συμβαίνει νὰ δ ἐρχωνται διὰ τοῦ τμήματος τούτου πάσης φύσεως ὀχήματα ἀπὸ «κάρρα» μέχρι τεραστίων φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ ποδηλάτων, τῶν ὁποίων οἱ ὁδηγοὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸ πλῆθος τῶν περιπατητῶν, ἀναπτύσσουν ὑπερβολικὴν ταχύτητα.

Νομίζω ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν ἐλαμβάνετο κάποιο μέτρον ἐκ μέρους τῆς Τροχαίας ὥστε ν' ἀποφευχθῇ τὸ ἄτοπον τοῦλάχιστον κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς μεγάλης κυκλοφορίας.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Π. Κ.

Ἡ ἀποζημίωσις χαλαζοπλήκτων σταφιδοπαραγωγῶν

Κύριε Διευθυντά,

Ἐκφράζω διὰ τῆς παρούσης μου τὴν πικρίαν μου ὡς σταφιδοχαλλιεργητοῦ διὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀδικίαν πρὸς ἡμᾶς τοὺς μοχθοῦντας ἀγρότας, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας τῆς Κυβερνήσεως δηλώσεις ὅτι ἰδιαιτέρως θὰ προσέξῃ ἁμῶς τὰς στυλοβάτας τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Κατὰ τὴν τρέχουσαν περίοδον ὑπέστημεν μεγάλην ζημίαν ἐκ πτώσεως χαλάζης εἰς τὴν περιφέρειαν Τσαπλανέϊκων καὶ κατεστράφησαν ὁλοσχερῶς τὰ κτήματα 180 οἰκογενειῶν καὶ μάλιστα καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ ἑπομένου ἔτους ἔπαθε ζημίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μὲ κατέταξε εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνην ποὺ θὰ ἀποζημιώνετο κατὰ 20 ο)ο καὶ τώρα πληροφοροῦμαι ὅτι θὰ λάβω περίπου 1 δραχμὴν κατ' ὀκᾶν. Ἐρωτῶ λοιπὸν τοὺς ἁρμοδίους διατί ὁ ἐμπαιγμὸς πρὸς ἡμᾶ.; Ἂν ἐὰν ἔχει χρήματα τὸ εἰδικὸν Ταμεῖον τότε τί τὰ ἔκαμνεν τὰ χρήματα ποὺ πληρώναμε ἀπὸ τὸ 1925 καὶ ἐντεῦθεν;

Παράγω 6.000 ὀκ. σταφίδα ἐτησίως καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ μὲ κατέταξε, κακῶς βέβαια, δι' ἀποζημίωσιν 20 ο)ο δηλ. 1.200 ἑκάδων σταφίδος ἤτοι 12.000 δρ. καὶ ὁ ΑΣΟ μοῦ προσφέρει δραχμὰς 1.200 καὶ μοῦ βγάζει τελικὰ νὰ λάβω περίπου 800 δρ.

Ἀπορῶ καὶ ἐρωτῶ διατί νὰ πληρώνωμεν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΑΣΟ καὶ νὰ μὴν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀσφαλιζώμεθα κατὰ τῆς χαλάζης εἰ; Τραπέζας ἢ ἄλλα Ταμεῖα;

Θὰ ἐπαθύμουν, οἱ ἁρμόδιοι νὰ ἐρευνήσουν αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ νὰ δείξουν περισσοτέραν κατανόησιν πρὸς ἡμᾶς καὶ νὰ μᾶς δοθῇ ἡ κανονικὴ καὶ νόμιμος ἀποζημίωσις.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΠΑΝ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ἢ ΠΑΝΑΓΙΑΝΝΗΣ
Σταφιδοπαραγωγὸς

Ἡ μετονομασία τῆς σιδηροδρομικῆς στάσεως Κερπινῆς

Ἀπαντῶμεν εἰς τὸν ἐκπληκτον «Καλαβρυτινόν», ὅστις ἰσχυρίζεται ὅτι κακῶς οἱ Βραχναῖοι ζητοῦν νὰ μετονομασθῇ εἰς «Βραχνὶ» ἡ γνωστὴ σιδηροδρομικὴ στάσις, ἀντὶ τῆς σημερινῆς ὀνομασίας «Κερπινή». Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Βραχναϊκων καὶ ἡ Νομαρχία Ἀχαΐας ποὺ δὲν παρασύρονται ἀπὸ αἰσθηματικὰ; ἀστρολογίες ζητοῦν μίαν ἐπανόρθωσιν σφάλματος τῆς Ἑταιρείας ΣΠΑΠ. Ὡ; γνωστόν, αἱ ὀνομασίαι τῶν σιδηροδρομικῶν στάσεων καὶ σταθμῶν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ μέρους εἰς ὃ ἀνεγείρονται καὶ τῆς περιφερείας, τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετοῦν. Λοιπόν, ὁ τόπος ὅπου ἡ σιδηροδρομικὴ στάσις «Κερπινὴ» ἀνήκει εἰς τὸ Βραχνί. Ὅριον εἶναι ὁ ποταμὸς Βουραϊκός. Τὸ ξαίρουν αὐτὸ καὶ τὰ σκυλιὰ ἀκόμη. Ἔπειτα μὲ τὴν στάσιν αὐτὴν ἐξυπηρετεῖται πρωτίστως τὸ Βραχνὶ καὶ Σάβρδο, κατὰ δεύτερον λόγον οἱ Ρωγοὶ καὶ τελευταῖον ἡ Κερπινή. Ἄλλως τε τοῦτο τὸ γνωρίζει καλύτερα ἀπὸ ὅλους ἡ σιδηροδρομικὴ ἑταιρία ἀπὸ τὴν κίνησιν, ποὺ φαίνεται στὰ βιβλία της. Ποῦ στηρίζεται ἡ ἀξίωσις τοῦ κ. Καλαβρυτινοῦ, νὰ ὁμοιάζεται ἡ στάσις Κερπινὴ καὶ ὄχι Βραχνί, ὅπως ἐπιβάλλεται χάριν τῆς δικαιοσύνης καὶ χάριν οὐσιαστικῶν καὶ τοπικῶν λόγων; Ἔπειτα στὸ κάτω τῆς γραφῆς ἡ Κερπινὴ δὲν ἔχει καμμία ἐπαφὴ μὲ τὴν σιδηροδρομικὴν στάσιν. Μετὰ τὴν στάσιν εἶναι ὁ ποταμὸς εἰς τὸ Γεφύρι τοῦ Σιαράπη. Ἐπακολουθοῦν χωράφια Ρωγίτικα καὶ ἔπειτα ἔρχεται ἡ περιφέρεια Κερπινῆς. Ὥστε τὰ δικαιώματα καὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Καλαβρυτινοῦ, τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἀναφέρονται—γιατὶ δὲν ὑπάρχουν—ὁμοιάζουν μὲ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Καραγκιόζη καὶ εἶναι ὅτι τὴ στάσι τὴ σιδηροδρομικὴ τὴ βλέπουν ἀπὸ τὴν Κερπινήν!! Δὲν πρόκειται περὶ μετονομασίας τῆς κωμοπόλεως Κερπινῆς, δι' ἣν εἴμεθα ἀναρμόδιοι, ἀλλὰ περὶ ἐπανορθώσεως ἑνὸς λάθους καὶ συνεπῶς δὲν ἔχει θέσιν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς μετονομασίας τῶν τοπωνυμιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν μερικοὶ ἔξυπνοι προσπαθοῦν νὰ μπλέξουν κωλυσιεργητικῶς τὸ ζήτημα. Ἡ αἴτησις εἶναι δικαία καὶ, μὴ προσχρούουσα εἰς κανὲν λογικὸν καὶ δίκαιον ἐμπόδιον, θὰ γίνῃ ἀποδεκτή.

Β. ΒΡΟΝΤΙΑΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

—Πρὸς τὸν κ. Κων. Καραμανλῆν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ

Κύριε Πρόεδρε,

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸ ἀναμένει ἀπὸ ὑμᾶ; τὸν νέον "Ανδρα νέας μεθόδους, νέας σκέψεις, νέους τρόπους καὶ ἀπόλυτον κατανόησιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ζητημάτων του.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὰ πρῶτα βήματα εἶναι πάντοτε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δίδουν τὴν ὅλην κατεύθυνσιν καὶ πορείαν εἰ; κάθε προσπάθειαν.

Εἶναι δὲ ἐξ ἴσου γνωστὸν ὅτι ἓν ἐκ τῶν πρώτων τούτων βημάτων παντὸς πολιτικοῦ ἀνδρός, ὁσονδήποτε ἰσχυροῦ, εἶναι καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν συνεργατῶν του, ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπευθύνων συμβούλων του.

Ἰδοὺ ὅμως δυστυχῶς ὅτι ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα μιᾶ; νέας καταστάσεως καὶ μιᾶ; νέας πολιτικῆς προσωπικότητος, διαφαίνεται ἐπαναλαμβανόμενον τὸ αὐτὸ μοιραῖον λάθος.

Ἦρχισε δηλαδὴ ἡ ὑπὸ τοῦ νέου αὐτοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς κατάρτισις τῶν διαφόρων ἑ κλογικῶν συνδυασμῶν χωρὶς ὅμως, παρὰ τὰς ἐπαγγελίας καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἕλληνος ψηφοφόρου, νὰ ἐμφανίζωνται ἄνθρωποι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς αὐτοὺς συνδυασμούς καί, ὅπερ τὸ χειρότερον καὶ τελικῶς ἀσυγχώρητον, ἀγνοοῦνται παντάπασιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν συνδυασμῶν ἅτασαι αἱ παραγωγικαὶ τάξεις τῆς Χώρας πλὴν τῶν δικηγόρων.

Οἱ ἐργάται, οἱ ἀγρόται, οἱ ἐπαγγελματίαι δὲν εἶναι αὐτοὶ ἁρά γε ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Ἑλλάδα;

Ποῖοι καὶ πόσοι ἀπὸ τὰς τάξεις ταύτας ἐκλήθησαν νὰ ἐκπροσωπήσουν τὸν ζῶντα παλμὸν τῆς Χώρας μας;

Τὰ ζητήματα αὐτῶν τῶν τάξεων, ἁρά γε, δὲν εἶναι ἐκεῖνα ἅτινα ἀπασχολοῦν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ κυρίως τὸν ἐκάστοτε Κυβερνήτην;

Ὅλοι, μήπως, αἱ προεκλογικαὶ ἐπαγγελίαι τῶν διαφόρων κυβερνήσεων, περὶ τὴν αἰσίαν λύσιν τῶν ζητημάτων τούτων δὲν περιστρέφονται;

Μήπως δὲν ἔχει γίνῃ ἀκόμη νοητὸν καὶ παραδεκτὸν ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ δώσουν, εἰς δεδομένην στιγμὴν τὴν πρακτικὴν γνώμην των διὰ τὰ διάφορα προβλήματα τῆς διοικήσεως, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἀμβλύνουν τὰς ὀξύτητας τῶν ἀτερμόνων καὶ ἀνεδαφικῶν, πολλάκις, θεωρητικῶν συζητήσεων ἐν τῇ Βουλῇ;

Ἡ ἀπουσία τῶν παραγωγικῶν τάξεων ἀπὸ τὸ κοινοβούλιον εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ συνάμα ἀπαράδεκτος.

Δὲν εἶναι περίεργον ἡ πρώτη αὐτὴ δημιουργικὴ δύναμις τοῦ "Ἔθνους, αὐτὸ τοῦτο τὸ "Ἔθνος, ἐν τῇ κοινωνικῇ καὶ οἰκονομικῇ του ὑποστάσει νὰ μὴ μετέχῃ ἀμέσως τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑλικῶν, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὰς κυριωτέρας καὶ πολυπληθεστέρας τάξεις αὐτοῦ;

Τοιαύτη μόνιμος ἀπουσία καὶ πεισμων παραγκωνισμὸς τῶν τάξεων τούτων οὐ μόνον ἐπιζήμιος εἶναι ἀλλὰ καὶ μειωτική.

Διὸ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἶναι δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἄξιοι ἐκπρόσωποι τῶν τάξεων τούτων, ἱκανοὶ νὰ ἐπωμισθοῦν τὰς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ εὐθύνας.

Πρόκειται περὶ κακοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἤθους καὶ ἀντιλήψεων τὰς ὁποίας ὁ Λαὸς ἀναμένει ὅτι θὰ ἐκριζώσητε ὑμεῖς Κύριε Πρόεδρε.

Αὐτὴν τὴν ὑπόσχεσιν τουλάχιστον ἐδώσατε εἰς τὸν Λαόν,

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ
ΙΝΤΕΑΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Η ΦΡΥΝΗ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΑΛΛΑΣ ΧΩΡΑΣ

Η ΕΛΒΕΤΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΒΕΤΟΙ

Η ΣΚΛΗΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΦΕΡΝΕΙ ΕΥΜΑΡΕΙΑΝ

ΓΕΝΕΥΗ. «Ἡ Ἑλβετία, ἕνας εὐτυχὴς παράξενος». Αὐτὸ ἦτο τὸ θέμα μιᾶς ὁμιλίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὁ κ. Γουῶρρεν Λὴ Πῆρσον, πρόεδρος τῆς ἑταιρίας ἀεροσυγκοινωνιῶν ΤΒΑ καὶ τοῦ διεθνοῦς ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, εἰς συγκέντρωσιν μελῶν τοῦ ἐκεῖ ἀμερικανοελβετικοῦ συνδέσμου καὶ τῆς ὁποίας περίληψιν ἑδημοσίευσεν ἡ γνωστὴ ἐφημερὶς «Βῆμα τῆς Γενεύης» («Τρι μποὺν Ντὲ Ζενέβ»).

Εἶναι, πράγματι, παράξενη χώρα ἡ Ἑλβετία. Ὅταν κανεὶς ἔχῃ ζήσει ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸν ὡραῖον καὶ μαγικὸν αὐτὸν τόπον, τοποθετεῖ ξτὴν παραδοξότητά του εἰς ἐκείνας τὰς πολὺ μικρὰς λεπτομερείας τοῦ καθημερινοῦ βίου. Οἱ περαστικοὶ ὅμως τουρίσται, ἰδίᾳ δὲ οἱ μεγάλοι «μπίζνεσμεν» ἐντυπωσιάζονται μᾶλλον ἀπὸ τὸ ἀνώτατον πεδίον τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν σχέσεων, τῶν ὁποίων κέντρον εἶναι ἡ Ἑλβετία καὶ ἰδίᾳ ἡ Γενεύη.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης —τῆς οἰκονομικῆς δὲ κατὰ κύριον λόγον — ἀσχολεῖται μὲ τὴν χώραν αὐτὴν] ὁ κ. Πῆρσον. Ἡ οὐδετερότης της κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο τελευταίων παγκοσμίων πολέμων, αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἑλβετίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ ἀγοραστικὴ ἀξία — ἀπιστεύτως σταθερὰ — τοῦ ἑλβετικοῦ φράγκου, ἡ ἑλβετικὴ βιομηχανία ὡρολογίων καὶ ὁ συναγωνισμός των μὲ τὴν ἀμερικανικὴν τοιαύτην εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν, ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ποικίλων οἰκονομικῶν συναλλαγῶν, ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλβετίαν κ.ἄ.τ., εἶναι τὰ κύρια σημεῖα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Πῆρσον.

Ὅταν διαβάζῃ κανεὶς εἰς τὸ «Βῆμα τῆς Γενεύης» τὴν περίληψιν τῆς ὁμιλίας αὐτῆς τοῦ κ. Πῆρσον διερωτᾶται ποῦ εὑρίσκεται ἡ παραδοξότης τῆς χώρας αὐτῆς; Διότι, ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα τοῦ τόπου, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἑλβετικὸς προϋπολογισμὸς εἶναι ὁ μόνος εἰς τὸν κόσμον ὁ ὁποῖος ἐμφανίζει σημαντικώτατον πλεόνασμα, εἶναι πράγματα πολὺ γνωστὰ καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀπεπειρᾶτο βάσει αὐτῶν, νὰ συνθέσῃ μίαν ἀνταπόκρισιν, θὰ ἐκόμιζε «γλαῦκα ἐν Ἀθήναις».

Διότι ὑπάρχουν ἄλλα, πράγματι παράδοξα πράγματα εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Ἡ κατὰ 10 λεπτὰ ἀνατίμησις τῆς τιμῆς τῆς πατάτας ἀπὸ τοῦ 1911 μέχρι σήμερον, ἡ προκαλοῦσα τὰς διαμαρτυρίας τινῶν διὰ τήν... ἀκρίβειαν τοῦ βίου; ἡ ἐξωφρενικὴ ταχύτης τῶν 60 χιλιομ. τὴν ὥραν καὶ τὸ ἐντὸς τῆς πόλεως ἀνεξέλεγκτον τῆς τροχαίας κινήσεως τῶν ὑπὲρ 70.000 ὀχημάτων τῆς μὲ τὸν παράλληλον αὐστηρὸν ἔλεγχον ἐκτὸς τῆς πόλεως, ὁ φαντασμαγορικὸς καὶ πολυθόρυβος ἑορτασμὸς τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τοῦ Καντονίου τῆς Γενεύης, τῆς «Ἐσκαλάντ», αἱ ψηφοφορίαι οἱ ὁποῖαι γίνονται «κάθε τρεῖς καὶ μία γιὰ ψύλλου πήδημα» μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλβετίας, ἡ ἄλυθερία τῆς ἀγοραπωλησίας καὶ τῆς μεταφορᾶς συναλλάγματος, ἡ ἀπίστευτος εὐχέρεια τῆς ἐκδόσεως διαβατηρίων, ἡ ἀρτιωτάτη ὀργάνωσις τοῦ ἑλβετικοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἐκ τῶν ἱκανοτέρων καὶ ἀξιομαχωτέρων τοῦ κόσμου, τὸ δημόσιον παιγνίδι τῶν γερόντων μὲ τὰ σιδηρᾶ κοντάρια, οἱ διεθνεῖς ἱππικοὶ ἀγῶνες οἱ ὁποῖοι γίνονται εἰς τὸ ἰσόγειον τοῦ μεγάρου τῆς ἐκθέσεως — εἰς μίαν σάλλαν δηλαδὴ — ἀγῶνες μὲ πραγματικοὺς καθαρσίμους καὶ μὲ ἀναβάτας διεθνῶς γνωστούς, ἰδοὺ ὀλίγα ἀπὸ τὰ πολλαπλᾶ σημεῖα τῆς ζωῆς τῆς Ἑλβετίας μὲ τὰ ὁποῖα, ἐὰν ἤθελεν ἀσχοληθῇ κανεὶς εἰς μίαν ἀνταπόκρισίν του, δὲν θὰ ἠδύνατο, ἀσφαλῶς, νὰ θεωρηθῇ ὅτι λέγει γνωστὰ καὶ τετριμμένα πράγματα.

Ἂς ἐμποδίζει τὴν ὀρατότητα ἡ πυκνὴ ὁμίχλη τῆς Γενεύης. Εἰς ὅλους τοὺς πολυθορύβους δρόμους τῆς ὑγρᾶς καὶ θορυβώδους αὐτῆς πόλεως, φῶτα ἐκτυφλωτικὰ καὶ πολύχρωμα ἀποτελοῦν τὴν ἐκδήλωσιν μιᾶς ζωῆς ἡ ὁποία κυλᾷ μέσα εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν. Ὁ κόσμος ἐργάζεται σκληρά, ἀλλὰ καὶ κερδίζει πολλά. Τὸ δικαίωμα εἰς τὸν πολιτισμὸ καὶ εἰς τὴν ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν ἀπόλαυσιν, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐδῶ κάθε ἄνθρωπος, μένει πάντοτε ἱερὸν καὶ σεβαστόν. Δι' αὐτὸ καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ οὔτε πεινα λέοι, οὔτε ρακένδυτοι, τὸ δὲ βλέμμα τῶν πτωχῶν δὲν ἔχει τίποτε ἀπὸ τὸ γνωστὸν ἀνθρώπινον μῖσος τὸ ὁποῖον καταλύει χωρὶς νὰ ἀναδημιουργῇ.

Εἶναι γενικῶς, τοιαύτη ἡ διάθρωσις τῆς δημοσίας ζωῆς, τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς, καὶ εἶναι οὕτω πως διαμορφωμένοι αἱ ἐπαγγελματικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ σχέσεις, ὥστε νὰ διαμορφώνουν μίαν νοοτροπίαν ἄκατα νόητον ἴσως, δι' ἕνα ἀνατολίτην, ἄξιαν, ὅμως, νὰ μελετηθῇ καὶ νὰ προσεχθῇ ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι μάτην ζητοῦμεν ζητοῦμεν τὴν ἠθικὴν τάξιν εἰς τὸν ὁμαδικόν μας βίον καὶ τὴν ἁρμονίαν εἰς τὸν ἐσωτερικόν μας ἄνθρωπον.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΡΩΣΣΙΑ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τὰι ὡ; ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους μουσικούς. Οἱ Ρῶσσοι μάλιστα τὸν θεωροῦν «ἐθνικὸ μουσικὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως».

Ἕνα ἄλλο σπουδαῖο δίλημμα εἶναι τὸ ἑξῆς: Ὑπάρχει ἐλεύθερος ἔρωτας εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν; Ἐπιτρέπεται ἡ συμβίωσις χωρὶς γάμον;

Ἀπ' ὅ,τι ἐπληροφορήθην ὁ ἔρως δὲν τελεῖ ὑπὸ διωγμὸν εἰς τὴν Ρωσσίαν. Εἶναι φυσικὸ πρᾶγμα νὰ ἀγαπᾷ ἕνας νέος μίαν νέαν. Ἐκτὸς δὲ ἀπ' αὐτὸ θεωρεῖται καὶ φυσικὸ ν' ἀ εἶναι φανερὸ αὐτὸ τὸ αἴσθημα· συνήθως; δυὸ ἐρωτευμένοι ἐμφανίζονται μαζί, γλεντοῦν μαζὶ στὰ κέντρα, χορεύουν καὶ διασκεδάζουν. Ὅλα ὅμως μέσα σὲ πλαίσια εὐπρεπείας. Οἱ Ρῶσσοι εἶναι πολὺ ζεμενότυφοι. Δὲν πρόκειται νὰ δῇς ἕνα ζευγάρι νὰ φιλιέται δημοσίᾳ. Οἱ ξεγυμνώσεις καὶ οἱ